

ACCIO

45

CIUTADANA

EDITORIAL

Els fets de l'agost

L'atenció pública durant els presents dies està enfocada sobre la causa dels fets del 10 d'agost que es veu actualment a Madrid. El nombre i categoria dels encartats, el motiu del processament, els incidents en les sessions i altres factors psicològics i polítics, donen una importància de primera actualitat a aquest esdeveniment.

No serem tan cànids els republicans per creure que els fets del 10 d'agost siguin l'única escomesa armada que hagi de contrastar la vitalitat de la República i abans els monàrquics no es convencin de la seva impotència i de què el temps dels seus privilegis ha mort per no ressucitar mai més, abans els militars considerats com a casta no s'hagin incorporat pel seu esperit a l'obra de restauració definitiva i permanent de la supremàcia civil, abans el temps no vagi liquidant les reminiscències que puguin perdurar de l'extingida monarquia, segurament la República haurà de suportar encara alguna traïció, algun atac, algun complot, alguna escomesa que l'obligarà novament a defensar-se. Aquesta suposició, quasi seguretat, dóna més importància a la causa que es veu actualment; en primer lloc, perquè si la justícia republicana fós indolent fins al punt d'aminorar la responsabilitat delictiva dels encartats i conferís una relativa immunitat pel fet d'ésser delictes d'indole política, donaria una sensació morbosa de la seva pròpia equitat, de la seva auto-estima, de la carència de respecte i acatament a què venen obligats tots els seus súbdits; i segonament, perquè la transcendència del resultat d'aquest procés, donarà la pauta als temeraris que pensin repetir aquestes aventures.

La justícia republicana no pot ésser venjativa,

perquè deixaria d'ésser justa, però es necessari que sigui inflexible, i que el pès de la Llei caigui serenament sobre els culpables. Potser s'ha fet massa distinció entre el criminal vulgar i el criminal polític; potser els atenuants pel criminal per qüestions socials i que no hi són pel criminal per qüestions privades, són senzillament símptomes del confusionisme moral que emmalalteix la societat present. Si en un fet polític o social es vessa sang humana, o es produeixen horribles dolors físics, o s'hi causa la mort d'uns consemblants, aquesta mort i aquests dolors i aquella sang, no es diferencien pas per res dels produïts per altra classe de delictes, i el victimari no hi ha de veure atenuada la seva responsabilitat.

En interessar-nos la vista judicial dels fets d'agost com a republicans, perquè deurà consolidar per l'actuació justiciera la vida de la República, ens interessa també com a catalans. La fòbia dels sublevats abarcava la República i abarcava Catalunya; era una actuació armada anti-republicana i anti-catalana; era l'odi de l'antiga monarquia que es revifava en ells contra la nostra pàtria; era el sentiment de dominació, d'opressió, de barbàrie, que volien perdurable damunt el cos i l'esperit de la nostra Catalunya. El nominatiu de «català» ha sortit com un insult de la boca dels seus defensors; pobra i migrada gent que no ens volen ni poden comprendre'ns! Però és una legítima satisfacció nostra, compulsar una vegada més que tota la degradació monàrquica, és també essencialment anti-catalana. Això ens fa més catalans, més republicans i ens fa més homes, per la més intensa responsabilitat en l'execució més nítida dels nostres ideals.

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

7 Juliol 1933

15 CTS